

ÚŘEDNÍ LIST

Československé republiky

Částka 129.

V Praze dne 31. prosince 1955.

Cena 90 haléřů.

OBSAH:

(246.—252.) 246. Vyhláška ministerstva zemědělství o hospodaření se strojenými hnojivy v roce 1956.

247. Vyhláška ministerstva hutního průmyslu a rudných dolů a automobilového průmyslu a zemědělských strojů o sběru neupotřebitelných (likvidací vyřazených) alkalických akumulátorů.

248. Vyhláška ministerstva pracovních sil o některých opatřeních při provádění organizovaného náboru pracovních sil.

249. Vyhláška Ústřední rady odborů o změnách v organizaci a provádění nemocenského pojištění zaměstnanců.

250. Vyhláška hlavního arbitra republiky Československé, kterou se vydává arbitrážní řád projednávání a rozhodování sporů.

251. Vyhláška úřadu pro normalisaci, kterou se vyhláší technické státní normy pro lněné a pololněné kusové výrobky, pro bílé prádlové tkaniny, pro

tkaniny na košile a pyžama, pro smyčkové tkaniny a kusové zboží, pro tkaninu na pláště, pro šatovky potíštěné nepočesané, pro flanely a barchety, pro šatovku středně jemnou pestře tkanou, pro kapsovinu, pro prádlo, pro sportovní a domácí pletené oblečení a pro letní bluzu pro kuchaře.

252. Vyhláška úřadu pro normalisaci, kterou se vyhláší technické státní normy pro zátky, pro kovová kamna pilinová, pro pásový filtr s plochými síty, pro potrubí a armatury, pro hadicové šroubení, pro kotle plechové smaltované, pro stavební kování, pro svařovací dynama, pro konstrukční ocel, pro olovo v „houskách“, pro hlubinné vrtání a pro pilářské výřezy z jehličnatých dřevin.

Úřední sdělení: Pověření k provádění chemických rozborů. — Územní změny v krajích Československé republiky a Jihlavském.

246.

VYHLÁŠKA

ministerstva zemědělství

ze dne 29. prosince 1955

o hospodaření se strojenými hnojivy v roce 1956.

Ministerstvo zemědělství vyhláší podle § 1 odst. 3 zákona č. 80/1948 Sb., kterým se ministr zemědělství zmocňuje k opatřením v zemědělské výrobě:

Část I.

Všeobecná ustanovení.

§ 1.

(1) Ministerstvo zemědělství hospodáří se strojenými hnojivy v rámci množství stanoveného pro zemědělské účely státním plánem rozvoje národního hospodářství. Strojenými hnojivy se rozumějí hnojiva dusíkatá, fosforečná, draselná, jejich směsi a kombinace.

(2) Hnojiva dodávají krajské podniky zemědělského zásobování — národní podniky — prostřednictvím okresních skladů zemědělského zásobování podle směrnic ministerstva zemědělství.

Část II.

Příděly strojených hnojiv.

§ 2.

(1) Všechny zemědělské závody s výjimkou těch, které jsou uvedeny v § 5 odst. 1, održí za úplatu tyto dávky strojených hnojiv:

1. na každý hektar orné půdy:
5 kg čistého dusíku,
6 kg čisté kyseliny fosforečné,
8 kg čistého drasla;
2. na každý hektar brambor, kukuřice na zrno, kukuřice sklizené v mléčné zralosti a kukuřice na siláž, kromě dávek uvedených pod č. 1:
12 kg čistého dusíku,
12 kg čisté kyseliny fosforečné,
35 kg čistého drasla;
3. na každý hektar plánované osevní plochy jarních olejnin a ozimé řepky, zasetych v roce 1956, kromě dávek uvedených pod č. 1:
20 kg čistého dusíku,
20 kg čisté kyseliny fosforečné,
40 kg čistého drasla;
4. na každý hektar chmele:
100 kg čistého dusíku,
60 kg čisté kyseliny fosforečné,
120 kg čistého drasla;

5. na každý hektar vinic:
 - 60 kg čistého dusíku,
 - 80 kg čisté kyseliny fosforečné,
 - 100 kg čistého drasla;
6. na každý hektar luk:
 - 12 kg čistého dusíku,
 - 16 kg čisté kyseliny fosforečné,
 - 20 kg čistého drasla;
7. na každý hektar pastvin:
 - 5 kg čistého dusíku,
 - 6 kg čisté kyseliny fosforečné,
 - 10 kg čistého drasla.

(2) Jednotná zemědělská družstva II. až IV. typu, státní statky, státní rybářství a ostatní zemědělské závody socialistického sektoru obdrží za úplaty na základě smlouvy o dodávce tržních nebo násadových ryb na každý plánovaný hektar zatopené rybniční plochy:

- 2 kg čistého dusíku,
- 20 kg čisté kyseliny fosforečné,
- 7 kg čistého drasla.

Část III.

Přidávky strojených hnojiv.

§ 3.

(1) Všichni pěstitelé s výjimkou zemědělských závodů uvedených v § 5 odst. 1 obdrží za úplatu na každý hektar osevní plochy plodiny, na jejíž výrobu a dodávku uzavřeli s oprávněnými výkupci smlouvu, nebo jimž byla dodávka stanovena náhradním výměrem okresního plnomocníka ministerstva výkupu:

a) kromě dávek uvedených v § 2 odst. 1 č. 1:

1. na každý hektar cukrovky, čekanky, zeleniny, léčivých a aromatických rostlin včetně kořeninové papriky a koření:
 - 30 kg čistého dusíku,
 - 25 kg čisté kyseliny fosforečné,
 - 60 kg čistého drasla;
 2. na každý hektar lnu:
 - 10 kg čistého dusíku,
 - 20 kg čisté kyseliny fosforečné,
 - 40 kg čistého drasla;
 3. na každý hektar konopí:
 - 30 kg čistého dusíku,
 - 60 kg čisté kyseliny fosforečné,
 - 90 kg čistého drasla;
 4. na každý hektar tabáku:
 - 30 kg čisté kyseliny fosforečné,
 - 80 kg čistého drasla;
 5. na každý hektar široko metlového:
 - 15 kg čistého dusíku,
 - 15 kg čisté kyseliny fosforečné,
 - 45 kg čistého drasla;
- b) kromě dávek uvedených v § 2 odst. 1 č. 1 a 2: na každý hektar raných a průmyslových brambor:

- 10 kg čistého dusíku,
- 10 kg kyseliny fosforečné,
- 20 kg čistého drasla.

(2) Podkladem pro výpočet přidavků podle odstavce 1 jsou seznamy smluv, předložené oprávněnými výkupci zemědělským odborům rad okresních národních výborů. Pěstitelé, kterým nebyla dodávka stanovena a ani smlouvu o dodávce neuzavřeli, nemají nárok na přidávky, i když příslušnou plodinu pěstují.

§ 4.

(1) Zemědělské závody s výjimkou závodů uvedených v § 5 odst. 1 obdrží za úplatu kromě dávek uvedených v § 2 odst. 1 č. 1 na každý hektar osevní plochy plodiny, o jejíž množení uzavřely s oprávněným výkupcem smlouvu, přidávky strojených hnojiv:

1. na každý hektar jarních a ozimých obilovin, zasetych v roce 1956:
 - 10 kg čistého dusíku,
 - 10 kg čisté kyseliny fosforečné,
 - 20 kg čistého drasla;
2. na každý hektar osevní plochy sazeček zeleniny, cukrovky, čekanky a krmných okopanin (krmná řepa, krmná mrkev, tuřín, vodnice, krmná kapusta a topinambury):
 - 45 kg čistého dusíku,
 - 40 kg čisté kyseliny fosforečné,
 - 100 kg čistého drasla;
3. na každý hektar osevní plochy semenáček zeleniny, cukrovky, čekanky a krmných okopanin (krmná řepa, krmná mrkev, tuřín, vodnice, krmná kapusta, tykev):
 - 65 kg čistého dusíku,
 - 70 kg čisté kyseliny fosforečné,
 - 90 kg čistého drasla;
4. na každý hektar sadby bramborové:
 - 30 kg čistého dusíku,
 - 20 kg čisté kyseliny fosforečné,
 - 60 kg čistého drasla;
5. na každý hektar sklizňové plochy jetelovin, jedlých a krmných luštěnin:
 - 40 kg čisté kyseliny fosforečné,
 - 45 kg čistého drasla;
6. na každý hektar sklizňové plochy travin:
 - 40 kg čistého dusíku,
 - 50 kg čisté kyseliny fosforečné,
 - 65 kg čistého drasla.

(2) Přidávky podle odstavce 1 obdrží za úplatu na každý plánovaný hektar plochy udržovacího šlechtění plodin uvedených v odstavci 1 i elišní semenářská hospodářství, a to kromě dávek uvedených v § 2 odst. 1 č. 1.

§ 5.

(1) Příděl strojených hnojiv podle §§ 2 a 4 neobdrží výzkumné a šlechtitelské stanice ministerstva zemědělství a Československé akademie zemědělských věd. Tyto stanice obdrží hnojiva podle svých hnojivských plánů, které předloží ministerstvu zemědělství

do 15. ledna 1956; ministerstvo zemědělství jim vydá odběrní listy k výdeji hnojiv.

(2) Příděly strojených hnojiv podle §§ 2 až 4 se zvyšují elitním semenářským hospodářstvím o 50 % a okresním semenářským hospodářstvím o 25 % s výjimkou přidělů poskytovaných na chmelnice, vinice, trvalé louky a pastviny. Elitní a okresní semenářská hospodářství uplatní nárok na zvýšený přiděl strojených hnojiv nejpozději do 1. března 1956 u zemědělské správy rady krajského národního výboru. K žádosti musí být připojeno potvrzení zemědělského odboru rady okresního národního výboru o oprávněnosti požadavku. Zemědělská správa rady krajského národního výboru ověří nárok na zvýšený přiděl a vydá potvrzení okresnímu skladu zemědělského zásobování k uvolnění odpovídajícího množství strojených hnojiv.

§ 6.

(1) Kromě dávek uvedených v této vyhlášce k jednotlivým plodinám, obdrží zemědělské správy rad krajských národních výborů zvláštní přiděly strojených hnojiv k operativním opatřením (na příklad k vyrovnání půdní nejednotnosti podle rozboru půdy, k ochraně rostlin, k zvýšení přídělu na elitní a okresní semenářská hospodářství podle § 5 odst. 2, živelní pohromy), s výjimkou zvláštních přidělů k těmto opatřením na státních statcích, národních podnicích, pro které tyto přiděly obdrží přímo ministerstvo státních statků. Zemědělské správy rad krajských národních výborů nesou plnou odpovědnost za účelné přidělení těchto hnojiv podle skutečných potřeb půdy a plodiny a disponují s nimi podle ustanovení § 11 této vyhlášky.

(2) Zemědělské správy rad krajských národních výborů přidělí zvláštní přiděly (odstavec 1) v řepářských oblastech přednostně pěstitelům cukrovky.

(3) Pěstitelé ovocných stromů, kteří uzavřeli s oprávněnými výkupci smlouvy o dodávce ovoce (nebo jimž dodávka ovoce byla stanovena náhradním výměrem), obdrží za úplatu ze zvláštních přidělů krajských národních výborů (odstavec 1) na každý plodný strom:

0.05 kg čistého dusíku,

0.10 kg čisté kyseliny fosforečné,

0.10 kg čistého drasla.

(4) Pěstitelé jedlých luštěnin, kteří uzavřeli s oprávněnými výkupci dohody o výrobě a dodávce jedlých luštěnin, obdrží za úplatu ze zvláštních přidělů krajských národních výborů (odstavec 1) na každý hektar jedlého hrachu, čočky a jedlých bílých fazolí, o jejichž výrobě a dodávce byla uvedena dohoda uzavřena:

20 kg čisté kyseliny fosforečné,

22 kg čistého drasla.

§ 7.

Zemědělský závod nemá nárok na dodávku určitého druhu hnojiv; dávky živin musí však odpovídat nároku.

§ 8.

Převede-li se zemědělský závod nebo jeho část na nového držitele, přechází nárok na odběr hnojiv na nového držitele v poměru k výměře zemědělsky užívané půdy, jež na něho byla převedena. Tento nárok musí nový držitel uplatnit a prokázat u příslušného

okresního skladu zemědělského zásobování, který mu hnojiva vydá. Ve sporných případech rozhodne zemědělský odbor rady okresního národního výboru.

§ 9.

(1) Ministerstvo zemědělství rozdělí příslušná množství strojených hnojiv na jednotlivé kraje. Zemědělské správy rad krajských národních výborů rozepíší tato množství v dohodě s oprávněnými výkupci na jednotlivé okresy. Zemědělské odbory rad okresních národních výborů rozepíší na okresy rozepsaná množství v dohodě s oprávněnými výkupci na jednotlivá zemědělská družstva, ostatní zemědělské závody, socialistického sektoru s výjimkou zemědělských závodů uvedených v § 13 a úhrnem za celou obec na jednotlivě hospodařící zemědělce; rozpis se provede podle rozpisových sumářů a seznamů předložených jednotlivými oprávněnými výkupci.

(2) Výkonný orgán místního národního výboru ve spolupráci s úsekovými agronomy strojních a traktorových stanic a se zástupcem okresního skladu zemědělského zásobování provede rozpis podle rozpisových sumářů a seznamů předložených jednotlivými oprávněnými výkupci na každého jednotlivě hospodařícího zemědělce.

§ 10.

(1) Výkonný orgán místního národního výboru sestaví s přihlédnutím k objednávkám jednotlivých zemědělských závodů v obci návrh na odběr strojních hnojiv pro jednotlivě hospodařící zemědělce v obci podle vzoru, který mu dodá zemědělský odbor rady okresního národního výboru.

(2) Zemědělský odbor rady okresního národního výboru rozmnoží tiskopis návrhu na odběr strojních hnojiv podle vzoru uvedeného v příloze této vyhlášky a dodá jej v dostatečném množství výkonným orgánům místních národních výborů.

(3) Výkonný orgán místního národního výboru odevzdá zemědělskému odboru rady okresního národního výboru návrh na odběr strojních hnojiv podle odstavce 1 nejpozději do 15. ledna 1956. Zemědělský odbor rady okresního národního výboru porovná údaje výkonného orgánu místního národního výboru se svými výkazy a po odstranění případných rozporů potvrdí správnost údajů a zašle návrh na odběr strojních hnojiv spolu s propočítanými nároky na hnojiva pro jednotlivá zemědělská družstva a pro ostatní zemědělské závody socialistického sektoru s výjimkou zemědělských závodů uvedených v § 13 neprodleně příslušnému okresnímu skladu zemědělského zásobování.

(4) Změnu výměry osevní plochy po vyhotovení návrhu na odběr strojních hnojiv, která má vliv na změnu přídělu nebo přídavku, oznámí výkonný orgán místního národního výboru zemědělskému odboru rady okresního národního výboru a příslušnému skladu zemědělského zásobování, který upraví výši navrhovaného odběru podle hlášené změny.

Část IV.

Společná ustanovení.

§ 11

(1) Okresní sklady zemědělského zásobování jsou povinny objednávky hnojiv bezodkladně vyřizovat a

postarat se o urychlené a rovnoměrné krytí dodávek hnojiv zemědělským závodům tak, aby z celoročního přidělu hnojiv obdržel zemědělský závod do 31. března 1956 50 % dusíkatých hnojiv, 45 % fosforečných hnojiv, 50 % draselných hnojiv; do konce června 1956 75 % dusíkatých hnojiv, 70 % fosforečných hnojiv, 75 % draselných hnojiv; do konce září 1956 100 % dusíkatých hnojiv, 95 % fosforečných hnojiv, 100 % draselných hnojiv a zbytek nejpozději do konce října 1956. K zabezpečení plynulého zásobování strojenými hnojivy v roce 1957 jsou okresní sklady zemědělského zásobování povinny strojená hnojiva řádně skladovat a zajistit, aby od 1. října 1956 do konce roku 1956 měly dostatečné (normované) zásoby pro krytí jarní potřeby hnojiv v roce 1957.

(2) O výdeji strojených hnojiv vedou okresní sklady zemědělského zásobování jmenné záznamy podle obcí. Ze záznamů musí být zřejmo, jak jsou nároky jednotlivých zemědělských závodů v obci dodávkami kryty.

(3) Krajské podniky zemědělského zásobování a okresní sklady zemědělského zásobování jsou povinny napomáhat zemědělským správám rad krajských národních výborů, zemědělským odborům rad okresních národních výborů a výkonným orgánům místních národních výborů při stanovení a rozpisu nároků na strojená hnojiva, nesmí však nahrazovat v této povinnosti tyto orgány.

§ 12.

(1) Zemědělské správy rad krajských národních výborů, zemědělské odbory rad okresních národních výborů a výkonné orgány místních národních výborů v rámci své působnosti dohlíží na distribuci a jsou povinny dbát, aby všechny zemědělské závody odebíraly a používaly strojená hnojiva, která jim zabezpečí vyšší výnosy a tím i vyšší příjmy.

(2) Výkonné orgány místních národních výborů, místní agronomové a agronomové strojních a traktorových stanic dohlíží, aby stanovená množství strojených hnojiv odebral a použil každý zemědělský závod a hnojiva se nestala předmětem spekulacních zájmů. Výkonné orgány místních národních výborů mohou zemědělcům uložit povinné používání strojených hnojiv.

(3) Předsedové jednotných zemědělských družstev, agronomové místních národních výborů, agronomové strojních a traktorových stanic, vedoucí oddělení státních statků, vedoucí ostatních zemědělských závodů socialistického sektoru a vedoucí okresních skladů zemědělského zásobování jsou odpovědní za řádné uskladnění a bezpečné uložení strojených hnojiv a za udržování dostatečných zásob ke krytí nárazové potřeby. Agronomové okresních národních výborů jsou povinni dohlížet na dodržování tohoto ustanovení a postarat se o neprodlené odstranění zjištěných závad.

(4) Strojená hnojiva, zvláště pak ta, která jsou škodlivá domácím zvířatům, musí být zabezpečena tak, aby k nim zvířata neměla přístup.

(5) Při uskladnění strojených hnojiv musí být každý druh řádně označen, aby mohl být včas použit a vyměňován.

(6) Při výdeji a použití hnojiv je třeba dbát toho, aby byla v první řadě použita ta hnojiva, která jsou nejdéle skladována.

§ 13.

Pro státní statky, zemědělské závody vojenské správy a správy státních lesů uplatní souhrnně nároky na strojená hnojiva ministerstvo státních statků, po případě ministerstvo národní obrany nebo ministerstvo lesů a dřevařského průmyslu do 15. ledna 1956 u ministerstva zemědělství, které provede dodávky prostřednictvím krajských podniků zemědělského zásobování, a to podle pokynů ministerstva státních statků, po případě ministerstva národní obrany nebo ministerstva lesů a dřevařského průmyslu.

§ 14.

Ministerstvo zemědělství nebo orgány jím pověřené mohou povolit, po případě stanovit výjimky z ustanovení této vyhlášky.

§ 15.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1956.

Ministr:

Krutina v. r.

247.

VYHLÁŠKA

ministerstev hutního průmyslu a rudných dolů
a automobilového průmyslu a zemědělských
strojů

ze dne 24. prosince 1955

o sběru neupotřebitelných (likvidací vyřazených)
alkalických akumulátorů.

Ministerstva hutního průmyslu a rudných dolů
a automobilového průmyslu a zemědělských strojů
stanoví v dohodě s ministerstvem zdravotnictví podle
§ 5 odst. 1 písm. b) vládního nařízení č. 106/1952 Sb.,
o přesunu působnosti ve sběru železného a kovového
odpadu (šrotu), a vyhláší podle § 25 vládního naří-
zení č. 28/1954 Sb., o působnosti v oboru plánování
a tvorby cen:

§ 1.

(1) Hospodářské a rozpočtové organizace jsou po-
vinny nabízet ke koupi a odevzdávat za cenu uvede-
nou v § 3 národnímu podniku Pražská akumulátorka,
závod v Račkovicích, železniční stanice Dobruška u Míst-
ku (dále jen „podnik“) všechny neupotřebitelné (li-
kvidací vyřazené) alkalické akumulátory i jejich části,
a to buď přímo nebo prostřednictvím pověřené re-
sortní organizace.

(2) Alkalické akumulátory musí být před ode-
vzdáním zbaveny tekuté náplně (elektrolytu) a ode-
vdány podniku nejpozději do dvou měsíců po jejich
vyřazení, po případě do dvou měsíců ode dne počátku
účinnosti této vyhlášky, byly-li vyřazeny před tímto
dnem.

§ 2.

Národní podniky pověřené sběrem podle přísluš-
ných předpisů*) jsou povinny alkalické akumulátory
(i jejich části), které jim byly odevzdány do sběru,
odděleně shromažďovat a dodávat je za ceny uvedené
v § 3 podniku podle vlastních dodacích podmínek.

§ 3.

Za odevzdané alkalické akumulátory zaplatí pod-
nik 120 Kčs za tunu, franko stanice odesílatele (bez
elektrolytu a dřevěných obalů).

§ 4.

Ministerstvo automobilového průmyslu a země-
dělských strojů může v dohodě s ministerstvem hut-
ního průmyslu a rudných dolů povolit výjimky
z ustanovení této vyhlášky.

§ 5.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna
1956.

Ministr hutního průmyslu a rudných dolů:

Reitmajer v. r.

Ministr automobilového průmyslu
a zemědělských strojů:

Zatloukal v. r.

*) Vyhláška ministerstev lehkého průmyslu a
hutního průmyslu a rudných dolů č. 335/1953 Ú. 1.,
o sběru a výkupu sběrných surovin, ve znění vyhlášky
č. 257/1954 Ú. 1.

248.

VYHLÁŠKA

ministerstva pracovních sil

ze dne 30. prosince 1955

o některých opatřeních při provádění organizovaného
náboru pracovních sil.

Ministerstvo pracovních sil stanoví v dohodě se
zúčastněnými ústředními úřady a jednotnou odboro-
vou organizací k provedení usnesení vlády ze dne
28. září 1955 podle § 14 odst. 2 zákona č. 12/1955 Sb.,
o státním plánu rozvoje národního hospodářství re-
publiky Československé na rok 1955, a podle § 10
vládního nařízení č. 128/1951 Sb., o organizaci náboru
pracovních sil:

§ 1.

(1) Nestanoví-li vláda v plánu organizovaného
náboru pracovních sil úkoly uvolnění ústředním úřa-
dům, sestavují se krajské plány uvolnění pracovníků
z podniků a závodů (dále jen „plán uvolnění“), které
schvaluje rada krajského národního výboru. V plá-
nech uvolnění se stanoví počty pracovníků, které
jsou povinny jednotlivé podniky a závody uvolnit, a
lhůty tohoto uvolnění.

(2) Plán uvolnění sestavuje odbor pracovních sil
rady krajského národního výboru ve spolupráci
s krajskou plánovací komisí; přitom se řídí pokyny
ministerstva pracovních sil. Odbor pracovních sil
předkládá návrhy plánů uvolnění radě krajského ná-
rodního výboru nejpozději 10 dnů před započtím
čtvrtletí, po případě před započtím náborové akce,

§ 2.

(1) Plány uvolnění schválené radou krajského
národního výboru jsou pro podniky a závody závaz-
né. Vedoucí podniků jsou spoluodpovědní za získání
pracovníků v počtu stanoveném plánem uvolnění.

(2) Odbory pracovních sil rad krajských národ-
ních výborů sdělí podnikům a závodům jejich úkoly
podle plánu uvolnění.

§ 3.

(1) Vedoucí podniků a závodů, jimž byly plánem
uvolnění stanoveny úkoly, jsou povinni:

- a) poskytovat pracovníkům národních výborů nutné
podklady pro sestavení návrhu plánu uvolnění
a umožnit jim provádění náboru mezi veškerým
osazenstvem závodu, jakož i individuální poho-
vory s jednotlivými pracovníky,
- b) aktivně napomáhat při získávání stanovených
počtů pracovníků pro organizovaný nábor a
- c) uvolňovat ve stanovených lhůtách získané pra-
covníky.

(2) Příslušné ústřední úřady a orgány kontrolují
plnění plánů uvolnění v podřízených podnicích a zá-
vodech.

§ 4.

Na případy upravené touto vyhláškou se nevzta-
huje ustanovení § 5 odst. 3 vyhlášky č. 22/1953 Ú. 1.,
o provádění organizovaného náboru pracovních sil.

§ 5.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. prosince
1955.

Ministr:

Tesla v. r.

249.

VYHLÁŠKA

Ústřední rady odborů

ze dne 20. prosince 1955

o změnách v organizaci a provádění nemocenského pojištění zaměstnanců.

Ústřední rada odborů stanoví v dohodě s ministerstvy financí a spravedlnosti podle §§ 34, 44 a 70 opatření Ústřední rady odborů o organizaci a provádění nemocenského pojištění zaměstnanců, uveřejněného vyhláškou předsedy vlády č. 100/1953 Sb. ve znění opatření Ústřední rady odborů o změnách v organizaci a provádění nemocenského pojištění zaměstnanců, uveřejněného vyhláškou předsedy vlády č. 65/1955 Sb.:

Čl. I.

Vyhláška Ústřední rady odborů č. 96/1954 Ú. I., o odvádění pojistného národního pojištění zaměstnanců a o vybraní prostředků na výplatu dávek nemocenského pojištění v závodech (dále jen „vyhláška“), se mění a doplňuje takto:

1. Bod 3 zní:

„Také malé závody, jimiž se rozumějí pracoviště, pro která se nevolí závodní výbor základní organizace odborového svazu a na jejichž zaměstnance se při tom nevztahuje ani působnost jiného závodního výboru, jsou povinny se přihlásit do rejstříku plátců pojistného. Zemědělské malé závody podávají přihlášku do rejstříku u krajského výboru svazu zaměstnanců v zemědělství, v jehož obvodu mají své sídlo; ostatní malé závody podávají tuto přihlášku u krajského výboru svazu zaměstnanců v místním hospodářství, v jehož obvodu mají své sídlo.“

2. Bod 68 zní:

„Ustanovení bodu 67 platí obdobně pro vybrání nezaplaceného pojistného s příslušenstvím a penále z účtu malého závodu u peněžního ústavu na základě příkazu k vybrání vydaného ústředním výborem odborového svazu zaměstnanců v zemědělství, jde-li o zemědělský malý závod, jinak ústředním výborem svazu zaměstnanců v místním hospodářství.“

3. Kde se jinde ve vyhlášce mluví o krajské odborové radě, po případě o oddělení nemocenského pojištění u krajské odborové rady, rozumí se tím, pokud jde o pojištění zaměstnanců zemědělských malých závodů, krajský výbor odborového svazu zaměstnanců v zemědělství a pokud jde o pojištění zaměstnanců ostatních malých závodů, krajský výbor odborového svazu zaměstnanců v místním hospodářství.

Čl. II.

Vyhláška Ústřední rady odborů č. 169/1954 Ú. I., o řízení v dávkových věcech nemocenského pojištění zaměstnanců, se mění a doplňuje takto:

1. Nadpis nad bodem 50 zní:

„Řízení v dávkových věcech zaměstnanců malých závodů a jiných osob, pro jejichž pojištění není příslušný závod.“

2. Bod 50 zní:

„Řízení v dávkových věcech nemocenského pojištění zaměstnanců zemědělských malých závodů provádí krajský výbor odborového svazu zaměstnanců v zemědělství, v jehož obvodu je sídlo zemědělského malého závodu. Řízení v dávkových věcech nemocenského pojištění zaměstnanců ostatních malých závodů provádí krajský výbor odborového svazu zaměstnanců v místním hospodářství, v jehož obvodu je sídlo malého závodu. Řízení v dávkových věcech osob uvedených v § 62 opatření Ústřední rady odborů*) provádí krajský výbor odborového svazu zaměstnanců v místním hospodářství, v jehož obvodu je bydliště oprávněného.“

3. Bod 51 zní:

„Pro řízení o dávkách z nemocenského pojištění zaměstnanců malých závodů a osob uvedených v § 62 opatření Ústřední rady odborů platí obdobně ustanovení o řízení před odborovými orgány v závodech a v odborových svazech (body 6 až 49) s těmito odchylkami:

- a) nárok na dávky se uplatňuje u příslušného krajského výboru odborového svazu,
- b) o dávkách rozhoduje komise národního pojištění zřízená u krajského výboru odborového svazu,
- c) o odvolání proti rozhodnutí komise národního pojištění krajského výboru odborového svazu rozhoduje předsednictvo krajského výboru, o odvolání proti jeho rozhodnutí ústřední výbor odborového svazu.“

4. Bod 52 zní:

„Přiznané dávky vyplácí příslušný krajský výbor odborového svazu ve lhůtách stanovených dávkovými předpisy.“

Čl. III.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 31. prosince 1955.

Za předsedu Ústřední rady odborů:

Kolář v. r.

250.

VYHLÁŠKA

hlavního arbitra republiky Československé

ze dne 23. prosince 1955,

kterou se vydává arbitrážní řád projednávání a rozhodování sporů.

Hlavní arbitr republiky Československé stanoví podle § 27 vládního nařízení č. 47/1953 Sb., o státní arbitráži, ve znění vládních nařízení č. 77/1953 Sb. a č. 15/1954 Sb. (dále jen „vládní nařízení o státní arbitráži“):

*) Jde zejména o osoby dobrovolně pokračující v nemocenském pojištění, dobrovolně pojištěné, rodinné příslušníky osob v základní vojenské službě, které nebyly před jejím nastoupením v pracovním poměru a pod.

I.

Všeobecná ustanovení.

§ 1.

(1) Státní arbitráž rozhoduje spory tak, aby ve vztazích mezi podniky, organizacemi a zařízeními socialistického sektoru i orgány státní správy byla upevnována socialistická zákonnost, plánovací, smluvní a rozpočtová disciplína a chozrasčot.

(2) Státní arbitráž rozhoduje spory na základě právních předpisů a v souladu se zásadami hospodářské politiky Československé republiky.

(3) Státní arbitráž rozhoduje spory o základních podmínkách dodávky (odběru), předmluvní spory, spory o požadavcích na dovoz, spory z hospodářských smluv, z dodávkových příkazů a z požadavků na dovoz a ostatní majetkové spory mezi podniky, organizacemi a zařízeními socialistického sektoru i orgány státní správy, kromě sporů uvedených v § 7 odst. 1 vládního nařízení o státní arbitráži. Majetkové spory uvedené v § 7 odst. 1 písm. d) tohoto nařízení jsou blíže určeny v podrobných předpisech, které vydává hlavní arbitř republiky Československé.*)

II.

Zahájení řízení.

§ 2.

Státní arbitráž zahajuje řízení:

- a) na žádost strany.
- b) z vlastního podnětu,
- c) z příkazu orgánu, při němž je zřízena,
- d) z příkazu státní arbitráže, zřízené při vyšším orgánu.

§ 3.

Hlavní arbitř republiky Československé si může vyžádat od arbitrážního orgánu kterýkoli spor, jehož rozhodováním jej pověřil, a přikázat jej k rozhodnutí kterémukoli arbitrážnímu orgánu. Obdobné oprávnění přísluší též hlavnímu arbitru pro Slovensko v rámci jeho působnosti.

§ 4.

Arbitrážní žádost se podává u příslušné státní arbitráže a musí obsahovat:

- a) názvy, adresy a po případě i telefonní čísla stran;
- b) název ministerstva a hlavní správy (po případě jiného orgánu) nadřízených každé ze stran;
- c) u předmluvních sporů čísla nomenklatury výrobků, kterých se spor týká;
- d) u majetkových sporů hodnotu předmětu sporu;
- e) stručné a pravdivé vyličení skutkové podstaty sporu a označení důkazů, na které se žadatel odvolává;
- f) návrh, jak má být spor rozhodnut;
- g) podpis žadatelova vedoucího nebo jeho statutárního zástupce.

§ 5.

(1) K žádosti musí být připojeno:

- a) doklad o tom, že se žadatel pokusil o smírné odstranění sporu, pokud nejde o žádost o snížení majetkových sankcí;

*) Výnos hlavního arbitra republiky Československé ze dne 21. ledna 1955, č. j. 85/55, který byl otištěn v částce 64 Úředního listu z roku 1955.

b) doklad o tom, že každému odpůrci byl zaslán opis žádosti s přílohami;

c) doklad o zaplacení arbitrážního poplatku;

d) u předmluvních sporů protokol o neshodách; v tomto protokolu musí být uvedeno žadatelovo i odpůrcovo znění těch ustanovení smlouvy, o něž je spor, a tato ustanovení musí být číslována stejně jako ve smlouvě; protokol o neshodách nahrazuje doklad uvedený pod písm. a);

e) u předmluvních sporů o rámcovou nebo přímou hospodářskou smlouvou výpis z plánu materiálně technického zásobování, po případě z jiného plánu, který je pro předmět sporu rozhodující;

f) u předmluvních sporů o dílčí hospodářskou smlouvu výpis z rámcové smlouvy, a pokud je třeba, též základní podmínky dodávky, technické normy, technické podmínky nebo výpis z nich;

g) u majetkových sporů faktury, protokoly o přejímce, přesný výpočet požadovaného penále a pod.;

h) ostatní doklady, jimiž žadatel odůvodňuje své návrhy.

(2) Opisy dokladů musí strana, která opis pořídila, opatřit doložkou, že se shodují s originálem a podepsat stejně jako žádost.

§ 6.

Arbitrážní řízení je zahájeno přijetím žádosti státní arbitráží. Zahajuje-li se řízení podle § 2 písm. b) až d), považuje se za zahájené dnem, kterého bylo vydáno usnesení o zahájení řízení.

§ 7.

(1) Za den přijetí žádosti se považuje den, kdy byla dodána do kanceláře státní arbitráže, nebo byla-li zaslána poštou, den, kdy byla dána na poštu, a to za předpokladu, že žádost má všechny náležitosti předepsané v § 4 a že jsou k ní připojeny všechny potřebné doklady podle § 5.

(2) O žádosti, která nemá náležitosti předepsané v § 4 nebo k ní nejsou připojeny potřebné doklady podle § 5, se řízení nezahajuje. V takovém případě státní arbitráž vyzve žadatele, aby odstranil nedostatky ve lhůtě, kterou mu zároveň stanoví, a poučí ho o následcích spojených s nedodržením této lhůty. Jestliže byly nedostatky ve stanovené lhůtě odstraněny, považuje se za den přijetí žádosti

a) u předmluvních sporů den, kdy byla žádost dodána do kanceláře státní arbitráže nebo dána na poštu,

b) u majetkových sporů den, kdy byly doplňky ve stanovené lhůtě dodány do kanceláře státní arbitráže nebo dány na poštu, pokud nejde o případ uvedený v § 9.

(3) Jestliže žadatel nedostatky podle odstavce 2 neodstraní, vrátí mu státní arbitráž předloženou žádost.

§ 8.

(1) Není-li státní arbitráž k rozhodnutí příslušná, vysloví usnesením svoji nepřislušnost; jestliže lze příslušnost zjistit z obsahu žádosti, postoupí žádost příslušné arbitráži nebo soudu, jinak s usnesením o nepřislušnosti žádost vrátí.

(2) Hmotné právní účinky zahájení řízení trvají i při postoupení žádosti. Vrátila-li státní arbitráž žádost žadateli, trvají jen tehdy, jestliže žadatel podal u příslušného orgánu novou žádost nebo návrh do 30 dnů ode dne doručení usnesení o nepříslušnosti.

(3) Ustanovení předchozího odstavce platí, i když státní arbitráž postoupí žádost resortní nebo družstevní arbitráž anebo postoupí-li jí soud návrh. Odmítl-li soud návrh strany pro nepříslušnost, jsou hmotné právní účinky spojené s podáním návrhu zachovány, podá-li strana žádost u příslušné arbitráže do 30 dnů ode dne právní moci usnesení o odmítnutí návrhu.

§ 9.

Zaplatí-li žadatel menší arbitrážní poplatek, než byl podle příslušných předpisů povinen, musí na výzvu státní arbitráže poplatek ve stanovené lhůtě doplatit. Neučiní-li tak, státní arbitráž mu předloženou žádost vrátí.

§ 10.

Zahajuje-li státní arbitráž řízení podle § 2 písm. b) až d), určí v usnesení strany a jejich postavení ve sporu. Zároveň jim uloží, jaké doklady mají předložit.

§ 11.

Přijaté žádosti přiděluje hlavní arbitř státním arbitřům k rozhodnutí.

III.

Příprava sporu.

§ 12.

Státní arbitř, jemuž byl spor přidělen, musí věc včas prostudovat; při tom musí přihlídnout zejména k otázce zajištění dodávek kvalitních a kompletních výrobků.

§ 13.

(1) Odpůrce musí státní arbitráži zaslat písemné vyjádření k žádosti u předmluvních sporů do 5 dnů, u majetkových sporů do 10 dnů poté, kdy obdržel její opis. Ve vyjádření musí uvést své stanovisko k žádosti, skutečnosti, kterých se dovolává, a návrh na rozhodnutí sporu. Vyjádření musí být podepsáno stejně jako žádost, musí být k němu připojeny doklady, jimiž odpůrce odůvodňuje své návrhy, a doklad o tom, že opis vyjádření byl zaslán žadateli.

(2) Nezašle-li odpůrce vyjádření s doklady a nedostaví-li se k arbitrážnímu jednání, státní arbitř projedná a rozhodne spor na základě dokladů, které jsou ve spise.

§ 14.

Jestliže odpůrce uplatnil ve vyjádření nebo ve zvláštní žádosti, podané zároveň s vyjádřením, proti žadateli nárok a je-li státní arbitráž příslušná k rozhodnutí, rozhodne státní arbitř, zda spojí oba spory ke společnému projednání, nebo zda budou projednány odděleně.

§ 15.

Jestliže doklady, které strany předložily, pro rozhodnutí sporu nestačí, učiní státní arbitř během přípravy sporu opatření potřebná k jejich doplnění, zejména:

- a) vyzve představitele stran, aby dali další vyjádření,
- b) vyzve strany, aby předložily další doklady,

c) vyzve strany, aby si vzájemně prověřily doklady nebo uznaly jejich správnost.

d) vyžádá vyjádření, potvrzení nebo jiná prohlášení, po případě doklady od úřadů, orgánů nebo podniků, které nejsou stranami ve sporu.

e) provede na místě samém šetření potřebné pro rozhodnutí.

§ 16.

Zjistí-li státní arbitř při přípravě sporu, že je nutno rozšířit spor proti dalším stranám nebo že je třeba rozhodnout i otázky, které nejsou uvedeny v žádosti nebo ve vyjádření k ní, je povinen učinit tak usnesením podle § 15 vládního nařízení o státní arbitráži.

§ 17.

Během přípravy arbitrážního jednání i za jednání samého má státní arbitř právo ukládat stranám, aby předkládaly důkazy o svých tvrzeních.

Expertisa.

§ 18.

(1) Je-li při zjišťování nebo posuzování řešených otázek třeba zvláštních odborných znalostí a nemůže-li státní arbitráž vyjasnit tyto otázky sama nebo s pomocí odborníků stran, může státní arbitř nařídit provedení expertisy.

(2) Státní arbitř určí experta zpravidla na základě doporučení odborných nebo vědeckých institucí a ústavů.

§ 19.

V usnesení, kterým nařizuje provedení expertisy, musí státní arbitř uvést:

- a) jméno a příjmení experta,
- b) názvy a adresy stran,
- c) přesně a konkrétně formulované otázky, na které má expert odpovědět,
- d) lhůtu, do které má být expertisa provedena.

§ 20.

Expertisa musí být předložena písemně arbitru i stranám.

§ 21.

Výši odměny expertu určuje státní arbitř podle příslušných předpisů. Úhradu nákladů expertisy uloží jedné nebo oběma stranám v rozhodnutí se zřetelem na § 1 odst. 1 a na výsledek sporu.

§ 22.

Je-li expertisa nedostatečná, může státní arbitř expertu uložit, aby expertisu opravil nebo doplnil. Experti, kteří podali expertisu nedbalou nebo neodpovídající okolnostem sporu, nemají nárok na odměnu. Usnesení o nepřiznání odměny vyžaduje však schválení hlavního arbitra.

IV.

Arbitrážní jednání.

§ 23.

(1) Státní arbitř určí den a hodinu projednání sporu.

(2) U předmluvních sporů musí být den a hodina arbitrážního jednání určeny do 48 hodin a spor musí

být rozhodnut do 15 dnů. Majetkový spor musí být rozhodnut do 30 dnů. Tyto lhůty počínají od dojití žádosti do kanceláře státní arbitráže nebo považuje-li se za den přijetí žádosti pozdější den, od tohoto dne.

(3) Stranám se sděluje den a hodina jednání pozvánkou, dálnopisem nebo telefonogramem.

§ 24.

Mimo představitele stran může státní arbitř přizvat k jednání i představitele jiných organizací, na jejichž právní poměry může mít rozhodnutí vliv nebo jejichž účast je nutná pro správné rozhodnutí nebo jeho správné splnění.

§ 25.

(1) Spor rozhoduje státní arbitř spolu s představiteli stran. Za každou stranu se účastní rozhodování vždy jeden představitel. U předsmulvních sporů může být představitelem strany jen její vedoucí nebo jeho statutární zástupce. U majetkových sporů může být představitelem strany také její zaměstnanec, který má písemnou plnou moc k účasti při projednávání těchto sporů.

(2) Došlo-li mezi stranami k dohodě před zahájením arbitrážního jednání nebo při něm, uvede se tato dohoda stran v rozhodnutí. Nelze-li spor takto rozhodnout, zejména proto, že se představitelé stran nedohodnou, nebo proto, že by jejich dohoda byla v rozporu s obecným zájmem, zejména s potřebami hospodářského plánování, rozhodne spor státní arbitř sám.

(3) Nedostaví-li se představitel jedné nebo obou stran k arbitrážnímu jednání, může státní arbitř rozhodnout spor v jejich nepřítomnosti na základě materiálu, který je ve spise.

§ 26.

O tom, zda mohou být arbitrážnímu jednání přítomny jiné osoby než státní arbitř a představitelé stran, rozhoduje státní arbitř podle povahy sporu.

§ 27.

Došlo-li mezi stranami k dohodě ve sporu, nesou arbitrážní poplatek rovným dílem, pokud se o něm nedohodly jinak.

§ 28.

Je-li toho třeba pro rozhodnutí nebo žádá-li o to některá ze stran, projedná státní arbitř vývody expertisy za účasti experta, který expertisu prováděl.

§ 29.

Je-li toho třeba ke zvýšení odpovědnosti hospodářských orgánů za plnění plánu, hospodářských smluv anebo k odstranění dalších sporů, může státní arbitř přisoudit stranám více, než žádaly.

§ 30.

Odpadne-li důvod arbitrážního řízení dříve, než došlo k rozhodnutí, státní arbitř usnesením řízení zastaví.

§ 31.

Protokol o arbitrážním jednání obsahuje:

- a) název státní arbitráže,
- b) datum jednání,

c) název a sídlo stran, jména a příjmení jejich představitelů a ostatních osob, které byly přítomny arbitrážnímu jednání,

d) stručný obsah tvrzení stran. Tvrzení stran učiněná při arbitrážním jednání musí být dodána písemně ve lhůtě, kterou určí státní arbitř,

e) stručný a jasný výklad podstaty sporu (kdo, od koho, co a z jakého důvodu požadoval),

f) další skutečnosti důležité pro rozhodnutí,

g) důvody, kterými se státní arbitř řídil při rozhodování, odkaz na důkazní materiál, na základě něhož rozhodl, a označení právních předpisů, na nichž spočívá rozhodnutí,

h) rozhodnutí,

i) v nutných případech poznámku o zjištěných porušeních státní, plánovací nebo smluvní disciplíny nebo jiných závad nebo nedostatků v činnosti podniků, organizací nebo zařízení socialistického sektoru i orgánů státní správy, po případě opatření, která jsou nutná k jejich odstranění.

§ 32.

Rozhodnutí musí přesně vymezit povinnosti, které ukládá. Musí v něm být stanoveno

jde-li o předsmulvné spory:

- a) znění těch ustanovení smlouvy, která byla předmětem sporu, jestliže strany hospodářskou smlouvu uzavřely a předmětem sporu jsou jen otázky, o kterých mezi nimi došlo k neshodě, nebo
- b) povinnost stran uzavřít smlouvu, po případě znění ustanovení, která musí smlouva obsahovat, jestliže některá strana odepřela hospodářskou smlouvu vůbec uzavřít,
- c) zda odpůrce nahradí žadateli celý arbitrážní poplatek nebo jakou jeho část a v jaké lhůtě, a bylo-li arbitrážní řízení zahájeno podle § 2 písm. b) až d), která strana zaplatí arbitrážní poplatek, z jakého účtu a v jaké lhůtě;

jde-li o majetkové spory:

- a) co bylo přisouzeno nebo v čem nebylo žádosti vyhověno,
- b) byla-li přisouzena peněžitá částka, z jakého účtu má být zaplacená,
- c) strana, která je povinna plnit rozhodnutí,
- d) strana, které bylo plnění přisouzeno,
- e) lhůta, do které musí být rozhodnutí splněno,
- f) hodnota předmětu sporu,
- g) zda odpůrce nahradí žadateli celý arbitrážní poplatek nebo jakou jeho část a v jaké lhůtě, a bylo-li řízení zahájeno podle § 2 písm. b) až d), která strana zaplatí arbitrážní poplatek, z jakého účtu a v jaké lhůtě.

V.

Vyhlášení rozhodnutí a jeho pravomoc.

§ 33.

Rozhodnutí se vyhláší ihned po skončení arbitrážního jednání. Nepřítomnost řádně pozvaných stran nebrání vyhlášení rozhodnutí. Ve složitých sporech může být výjimečně rozhodnutí odloženo, a to nejvýše o 3 dny. V takovém případě se rozhodnutí nevyhláší a stranám se zašle jen jeho písemné vyhotovení,

§ 34.

Rozhodnutí musí být stranám odesláno nejpozději do 2 dnů od vyhlášení a nebylo-li vyhlášeno, nejpozději do 5 dnů ode dne skončení arbitrážního jednání.

§ 35.

Rozhodnutí je pravomocné vyhlášením a nebylo-li vyhlášeno, doručením.

§ 36.

U předmluvních sporů a u sporů o základních podmínkách dodávky (odběru) nahrazuje znění stanovené v rozhodnutí dohodu stran ve sporných bodech smlouvy nebo základních podmínek dodávky (odběru).

§ 37.

(1) Strany jsou povinny splnit rozhodnutí ve lhůtě určené státní arbitráží.

(2) Rozhodnutí se stává vykonatelným v den, kdy bylo vyhlášeno, a nebylo-li vyhlášeno, v den, kdy bylo doručeno, není-li v něm stanovena lhůta ke splnění. Je-li v rozhodnutí stanovena lhůta ke splnění, stává se vykonatelným po uplynutí této lhůty.

§ 38.

Chyby v psaní nebo v počtech a jiné zřejmé nesprávnosti podobného druhu v arbitrážním rozhodnutí nebo v jeho vyhotoveních může státní arbitř kdykoli opravit usnesením bez slyšení stran.

§ 39.

Jestliže během plnění rozhodnutí došlo k reorganisasi nebo k likvidaci některé ze stran, je státní arbitř povinen na návrh kterékoli strany po předchozím slyšení stran a předložení příslušných dokladů provést v rozhodnutí změny, které z toho vyplývají.

§ 40.

Státní arbitř vyřizuje spor ve věci samé rozhodnutím; jinak usnesením. Ustanovení o rozhodnutí platí přiměřeně též o usnesení. Usnesení procesní povahy se nemusí odůvodňovat. Státní arbitř může v odůvodněných případech usnesení změnit nebo zrušit.

VI.

Arbitrážní platební rozkaz.

§ 41.

Státní arbitř může vyříditi žádost bez slyšení odpůrce arbitrážním platebním rozkazem, jestliže

- a) předmětem sporu je peněžitá pohledávka nepřevyšující 5000 Kčs (příslušenství a arbitrážní poplatek se do této částky nezapočítávají), nebo peněžitá pohledávka, která převyšuje 5000 Kčs a k žádosti je připojeno písemné prohlášení odpůrce, že zaplatí svůj dluh určený co do důvodů a výše,
- b) k žádosti je připojen doklad o tom, že se žadatel pokusil o smírné odstranění sporu, doklad, že byl odpůrci zaslán opis žádosti a doklad o zaplacení arbitrážního poplatku,

§ 42.

Arbitrážní platební rozkaz obsahuje:

- a) název státní arbitráže,
- b) datum vydání arbitrážního platebního rozkazu,
- c) název a sídlo stran,
- d) výši požadované částky s příslušenstvím,
- e) příkaz odpůrci, aby do 10 dnů ode dne doručení arbitrážního platebního rozkazu pod exekucí zaplatil žadateli částku v něm uvedenou s příslušenstvím, jakož i arbitrážní poplatek, anebo aby v téže lhůtě podal proti arbitrážnímu platebnímu rozkazu námitky,
- f) účet, z něhož má být platba provedena,
- g) poučení o námitkách.

§ 43.

Námitky proti arbitrážnímu platebnímu rozkazu musí být odůvodněny; nestačí pouhé oznámení odpůrce, že s arbitrážním platebním rozkazem nesouhlasí nebo že žádá o snížení majetkových sankcí. K námitkám musí odpůrce připojit doklady, na které se odvolává, a doklad o tom, že zaslal žadateli, po případě spoluodpůrci opis námitek a příloh k nim připojených.

§ 44.

(1) Podá-li odpůrce námitky včas, zrušuje se tím arbitrážní platební rozkaz v celém rozsahu a státní arbitř nařídí arbitrážní jednání. Námitky jsou podány včas, jestliže je odpůrce podal doporučeně na poštu nejpozději v poslední den 10denní lhůty. Lhůta 30 dnů pro rozhodnutí sporu se v tomto případě počítá ode dne, kdy námitky došly státní arbitráži.

(2) Jestliže odpůrce námitky nepodá nebo nepodá-li je včas, nabývá arbitrážní platební rozkaz účinnosti pravomocného rozhodnutí.

(3) Námitky, které byly podány opožděně nebo u nichž nejsou uvedeny důvody, státní arbitř odmítne a bez projednání vrátí odpůrci.

VII.

Signalisace.

§ 45.

(1) Zjistí-li státní arbitř podstatné porušení státní, plánovací nebo smluvní disciplíny nebo jiné závady nebo nedostatky v činnosti podniků, organizací nebo zařízení socialistického sektoru nebo orgánů státní správy, uvede to v protokolu. Hlavní arbitř oznámí zjištěné skutečnosti příslušným nadřízeným orgánům a v nutných případech generální prokuratuře. Je-li třeba, připojí k oznámení opis protokolu o arbitrážním jednání.

(2) Státní arbitř je povinna vést přesnou evidenci a kontrolu o oznámeních podle předchozího odstavce a o došlých odpovědích. Musí pečlivě hodnotit, zda opatření, která byla učiněna, stačí k tomu, aby závady byly odstraněny a aby bylo vyloučeno jejich opakování. Považuje-li odpověď za nedostatečnou, musí naléhat na provedení opatření, které navrhne hlavní arbitř v oznámení, nebo jiného vhodného opatření.

§ 46.

Zjistí-li se, že v prohlášení, potvrzení nebo jiném písemném vyjádření, které bylo předloženo nebo vy-

žádáno v arbitrážním řízení, byla uvedena tvrzení, která odporují skutečnosti, učiní o tom hlavní arbitř oznámení generálnímu prokurátorovi.

VIII.

Dozor.

§ 47.

(1) Hlavní arbitř dozírá v oboru své působnosti na správnost rozhodnutí státních arbitřů.

(2) Ve sporech rozhodnutých na podkladě pověření podle § 11 vládního nařízení o státní arbitráži dozírá na správnost rozhodnutí i hlavní arbitř státní arbitráže, která dala pověření.

§ 48.

Jestliže rozhodnutím byly porušeny právní předpisy nebo zásady hospodářské politiky Československé republiky, může příslušný hlavní arbitř na návrh nebo z vlastního podnětu bez slyšení stran rozhodnutí změnit anebo je zrušit a buď přikázat spor k novému projednání, nebo učinit jiné opatření. Takové opatření může učinit u předsmulvních sporů nejpozději do 30 dnů, u majetkových sporů nejpozději do 60 dnů od právní moci rozhodnutí.

§ 49.

Žádost, aby hlavní arbitř použil svého práva změnit nebo zrušit rozhodnutí státního arbitra, mohou podat jen vedoucí některé ze sporných stran, nebo vedoucí jejího nadřízeného orgánu, po případě jejich statutární zástupci. Kromě dokladu o zaplacení poplatku za přezkoumání rozhodnutí a o tom, že všem stranám byl zaslán opis žádosti, musí být k žádosti připojeny všechny doklady, které ji odůvodňují, pokud již nejsou ve spisech státní arbitráže. Žádost, která došla až po uplynutí 15denní lhůty stanovené v § 22 odst. 3 vládního nařízení o státní arbitráži, vrátí hlavní arbitř i s poplatkem za přezkoumání rozhodnutí.

§ 50.

Ve sporech rozhodnutých na podkladě pověření podle § 11 vládního nařízení o státní arbitráži se žádost adresuje hlavnímu arbitru státní arbitráže, která dala pověření, a podává se prostřednictvím státní arbitráže, která rozhodla spor.

§ 51.

Považuje-li hlavní arbitř státní arbitráže, která rozhodla spor, žádost za odůvodněnou, vyhovějí jí; jinak ji zároveň se svým vyjádřením předloží státní arbitráži, která dala pověření.

§ 52.

Považuje-li hlavní arbitř žádost o změnu nebo zrušení rozhodnutí učiněného podle § 22 odst. 3 vládního nařízení o státní arbitráži za odůvodněnou, vyhovějí jí. Jinak ji se spisy a se svým vyjádřením předloží hlavní arbitř při krajském národním výboru radě krajského národního výboru a hlavní arbitř pro Slovensko sboru pověřenců. Hlavní arbitř republiky Československé zašle takovou žádost ministru nadřízenému straně, která podala žádost a sdělí mu při tom i své stanovisko k žádosti. Rozhodne-li se ministr setrvat na takové žádosti, předloží ji k rozhodnutí vlády.

IX.

Závěrečná ustanovení.

§ 53.

Zrušují se pravidla projednávání a rozhodování sporů státní arbitráži, vydaná hlavním arbitrem při vládě republiky Československé dne 23. června 1953, č. j. 10.157/53, otištěná v částce 84 Úředního listu z roku 1953 a vyhláška hlavního arbitra republiky Československé č. 105/1955 Ú. 1., kterou se vydávají předpisy o vyřizování majetkových sporů arbitrážním platebním rozkazem.

§ 54.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1956.

Hlavní arbitř republiky Československé:
Dr. Dohnal v. r.

251.

VYHLÁŠKA

úřadu pro normalisaci

ze dne 19. prosince 1955.

kteou se vyhlašují technické státní normy pro lněné a pololněné kusové výrobky, pro bílé prádlové tkaniny, pro tkaniny na košile a pyžama, pro smyčkové tkaniny a kusové zboží, pro tkaninu na pláště, pro šatovky potištěné nepočesané, pro flanely a barchety, pro šatovku středně jemnou pestře tkanou, pro kapsovinu, pro prádlo, pro sportovní a domácí pletené oblečení a pro letní bluzu pro kuchaře.

Úřad pro normalisaci vyhlašuje podle § 8 vládního nařízení č. 45/1951 Sb., o technické normalisaci:

§ 1.

(1) Norma ČSN 80 3022 „Lněné a pololněné kusové výrobky. Třídění podle jakosti“ je od 1. ledna 1956 technickou státní normou.

(2) Norma platí pro třídění podle jakosti lněných a pololněných kusových výrobků. Jedná o rozřídění podle druhů, stanovení jakosti kusových výrobků a o dovolených úchylnkách.

§ 2.

(1) Norma ČSN 80 3111 „Bílé prádlové tkaniny“ je od 1. ledna 1956 technickou státní normou.

(2) Norma platí pro prádlový šifon a spodkové rayé bělené. Jedná o názvosloví, technických požadavcích, zkoušení, přejímání, adjustaci, balení, dopravě a skladování bílých prádlových tkanin. Norma nahrazuje technické podmínky TPJ 7—53 a TPJ 8—53.

§ 3.

(1) Norma ČSN 80 3120 „Tkaniny na košile a pyžama“ je od 1. ledna 1956 technickou státní normou.

(2) Norma platí pro zefíry na košile a pyžama. Jedná o názvosloví, technických požadavcích, zkoušení,

přejímání, adjustaci, balení, dopravě a skladování tkanin na košile a pyžama. Norma nahrazuje technické podmínky TP 6—165—52, TPJ 75—54 a TPJ 201—54.

§ 4.

(1) Norma ČSN 80 3221 „Smyčkové tkaniny a kusové zboží“ je od 1. ledna 1956 technickou státní normou.

(2) Norma platí pro bavlněnou smyčkovou tkaninu, smyčkové ručníky a osušky. Vytýčuje zejména technické požadavky, jedná o názvosloví, zkoušení, přejímání, adjustaci, balení, dopravě a skladování smyčkových tkanin a kusového zboží. Norma nahrazuje TP 6—484—52 a TPJ 6—53.

§ 5.

(1) Norma ČSN 80 3320 „Tkanina na pláště“ je od 1. ledna 1956 technickou státní normou.

(2) Norma platí pro tkaninu na pláště (plášťovku) vybarvenou v kuse. Jedná o názvosloví, technických požadavcích, zkoušení, přejímání, adjustaci, balení, dopravě a skladování tkanin na pláště. Norma nahrazuje technické podmínky TP 6—160—52 a TPJ 70—54.

§ 6.

(1) Norma ČSN 80 3412 „Šatovky potištěné nepočesané“ je od 1. ledna 1956 technickou státní normou.

(2) Norma platí pro potištěné nepočesané šatovky. Jedná o názvosloví, technických požadavcích, zkoušení, přejímání, adjustaci, balení, dopravě a skladování. Nahrazuje technické podmínky TP 6—21—52, TPJ 5—53, TPJ 74—54 a TPJ 200—54.

§ 7.

(1) Norma ČSN 80 3413 „Flanely a barchety potištěné nebo vybarvené v kuse“ je od 1. ledna 1956 technickou státní normou.

(2) Norma platí pro potištěné nebo v kuse vybarvené flanely a barchety. Nahrazuje technické podmínky TP 6—21—52, TP 6—160—52 a TPJ 199—54.

§ 8.

(1) Norma ČSN 80 3414 „Šatovka středně jemná pestře tkaná“ je od 1. ledna 1956 technickou státní normou.

(2) Norma vytýčuje technické požadavky, jedná o názvosloví, zkoušení, přejímání, adjustaci, balení, dopravě a skladování středně jemných šatovek. Nahrazuje technické podmínky TPJ 73—54.

§ 9.

(1) Norma ČSN 80 3511 „Kapsoviny“ je od 1. ledna 1956 technickou státní normou.

(2) Norma platí pro tkaniny na kapsy vybarvené v kuse. Nahrazuje technické podmínky TP 6—160—52, TPJ 69—54 a TPJV 32—54.

§ 10.

(1) Norma ČSN 80 5052 „Prádlo. Třídění podle jakosti“ je od 1. ledna 1956 technickou státní normou.

(2) Norma obsahuje předpisy pro stanovení a kontrolu jakosti pleteného prádla dodávaného pro tuzemskou civilní potřebu.

§ 11.

(1) Norma ČSN 80 5077 „Sportovní a domácí pletené oblečení“ je od 1. ledna 1956 technickou státní normou.

(2) Norma obsahuje předpisy pro stanovení a kontrolu jakosti sportovního a domácího pleteného oblečení dodávaného pro tuzemskou civilní potřebu.

§ 12.

(1) Norma ČSN 80 7739 „Letní blůza pro kuchaře“ je od 1. ledna 1956 technickou státní normou.

(2) Norma platí pro letní kuchařské blůzy vyráběné z bavlněného bílého nebo pepita kepru. Vytýčuje technické požadavky, jedná o názvosloví, zkoušení, přejímání, dodávání, balení, dopravě a skladování předmětu, jehož se týká.

Za předsedu:

Ing. Dostal v. r.

252.

VYHLÁŠKA

úřadu pro normalisaci

ze dne 21. prosince 1955,

kterou se vyhláší technické státní normy pro zátky, pro kovová kamna pilinová, pro pásový filtr s plochými síty, pro potrubí a armatury, pro hadicové šroubení, pro kotle plechové smaltované, pro stavební kování, pro svařovací dynamo, pro konstrukční ocel, pro olovo v „houskách“, pro hlubinné vrtání a pro pilářské výřezy z jehličnatých dřevin.

Úřad pro normalisaci vyhláší podle § 8 vládního nařízení č. 45/1951 Sb., o technické normalisaci:

§ 1.

* (1) Technickými státními normami od 1. ledna 1956 jsou normy:

ČSN 02 1923 „Ochranné kryty pro vnější závit“

ČSN 02 1924 „Ochranné kryty pro vnitřní závit“.

Tyto normy jsou směrné.

(2) Normy udávají zejména základní rozměry předmětů, jichž se týkají.

§ 2.

(1) Norma ČSN 06 8662 „Kovová kamna pilinová“ je od 1. ledna 1956 technickou státní normou.

(2) Norma platí pro kovová pilinová kamna používaná k vytápění místností a určuje technické požadavky a způsoby zkoušek ověřujících jakost kamen.

§ 3.

(1) Norma ČSN 07 7423 „Pásový filtr s plochými síty“ je od 1. ledna 1956 technickou státní normou.

* Tyto normy tvoří sadu.

(2) Norma platí pro pásové filtry s plochými sítý používané pro zachycování mechanických nečistot.

§ 4.

(1) Norma ČSN 13 1020 „Trubky ocelové bezešvé pro potrubí“ je od 1. ledna 1957 technickou státní normou.

(2) Norma obsahuje všeobecná ustanovení jakož i technická ustanovení pro potrubí a armatury. Norma nahrazuje ČSN 1042—1941 tab. IV, V a VI.

§ 5.

* Technickými státními normami od 1. ledna 1956 jsou normy:

ČSN 13 7090 „Koncovky s přesuvnou maticí na letecké hadice“

ČSN 13 7821 „Nízkotlaké letecké hadice s koncovkami“

ČSN 13 7822 „Vysokotlaké letecké hadice s koncovkami“

ČSN 13 7902 „Objímky pro nízkotlaké letecké hadice“

ČSN 13 7903 „Objímky pro vysokotlaké letecké hadice“

ČSN 13 7948 „Jesmei kuželky pro nízkotlaké a vysokotlaké letecké hadice“.

Tyto normy jsou směrné.

(2) Normy udávají zejména základní rozměry předmětů, jichž se týkají.

§ 6.

(1) Norma ČSN 15 1188 „Kotle plechové smaltované“ je od 1. ledna 1956 technickou státní normou.

(2) Norma vytyčuje zejména technické požadavky, jedná o názvosloví, zkoušení, přejímání, balení, dopravě a skladování kotlů.

§ 7.

* Technickými státními normami od 1. ledna 1956 jsou normy:

ČSN 16 6011 „Stavební kování“

ČSN 16 6141 „Okenní záskočky spodní“

ČSN 16 6143 „Sklapy pro větrací okenní křídla“

ČSN 16 6150 „Okenní dvoucestné rozvory k zapuštění“

ČSN 16 6152 „Přichytky rozvorových tyčí“

ČSN 16 6169 „Nárazníky k okenním záskočkám“

ČSN 16 6195 „Rohovníky okenní a výkladové“

ČSN 16 6197 „Rohovníky okenní k zafrézování“

ČSN 16 6221 „Závěsy pružinové pro kývavé dveře“

ČSN 16 6271 „Zástrče dveřní vrchní příčné“

ČSN 16 6272 „Zástrče dveřní vrchní“

ČSN 16 6274 „Zástrče vratové vrchní“

ČSN 16 6275 „Pákové uzávěry dveřní“

ČSN 16 6281 „Skoby k zaražení“

ČSN 16 6282 „Skoby k přišroubování“

ČSN 16 6283 „Vodicí skoby k pákovým uzávěrům“

ČSN 16 6284 „Skoby s válečkem“

ČSN 16 6290 „Zapadací plechy k dveřním a vratovým zástrčím“.

(2) Norma ČSN 16 6011 vytyčuje zejména technické požadavky, jedná o názvosloví, zkoušení, přejí-

§ 8.

(1) Norma ČSN 35 0139 „Svařovací dynamo“ je od 1. ledna 1956 technickou státní normou.

(2) Norma platí pro svařovací dynamo, která jsou částí svařovacího soustrojí používaného pro obloukové svařování kovů.

§ 9.

* Technickými státními normami od 1. ledna 1956 jsou normy:

ČSN 41 7021 „Ocel konstrukční 17 021 chromová korosivzdorná a žáruvzdorná, kalitelná“

ČSN 41 7022 „Ocel konstrukční 17 022 chromová korosivzdorná, martensitická“

ČSN 41 7023 „Ocel konstrukční 17 023 chromová korosivzdorná, martensitická“

ČSN 41 7027 „Ocel konstrukční 17 027 chromová korosivzdorná, martensitická“

ČSN 41 7029 „Ocel konstrukční 17 029 chromová, korosivzdorná, martensitická“

ČSN 41 7041 „Ocel konstrukční 17 041 chromová korosivzdorná, poloferritická“

ČSN 41 7042 „Ocel konstrukční 17 042 chromová korosivzdorná, martensitická“

ČSN 41 7047 „Ocel konstrukční 17 047 chromová, žáruvzdorná“

ČSN 41 7102 „Ocel konstrukční 17 102 chromomolybdenová žáruvzdorná, kalitelná“

ČSN 41 7112 „Ocel konstrukční 17 112 chromovana-dová žáropevná a žáruvzdorná, kalitelná“

ČSN 41 7125 „Ocel konstrukční 17 125 chromo-křemíko-hliníková žáruvzdorná, polo-ferritická“

ČSN 41 7153 „Ocel konstrukční 17 153 chromová žáruvzdorná, ferritická“

ČSN 41 7241 „Ocel konstrukční 17 241 chromoniklová korosivzdorná, nekalitelná“

ČSN 41 7242 „Ocel konstrukční 17 242 chromoniklová korosivzdorná, nekalitelná“

ČSN 41 7246 „Ocel konstrukční 17 246 chromoniklová korosivzdorná, nekalitelná“

ČSN 41 7251 „Ocel konstrukční 17 251 chromoniklová žáruvzdorná, austenitická“

ČSN 41 7253 „Ocel konstrukční 17 253 chromoniklová žáruvzdorná, austenitická“

ČSN 41 7255 „Ocel konstrukční 17 255 chromoniklová žáruvzdorná, austenitická“

ČSN 41 7304 „Ocel konstrukční 17 304 chromoniklo-molybdenová žáropevná, nekalitelná“

ČSN 41 7345 „Ocel konstrukční 17 345 chromoniklo-molybdenová korosivzdorná, nekalitelná“

ČSN 41 7347 „Ocel konstrukční 17 347 chromoniklo-molybdenová korosivzdorná, nekalitelná“

ČSN 41 7427 „Ocel konstrukční 17 427 manganochromová odolná proti opotřebení“.

Tyto normy jsou směrné.

(2) Normy jsou materiálovými listy obsahujícími mimo jiné přehled o chemickém složení, provedení, pevnosti a jiných hodnotách důležitých pro jednotlivé druhy konstrukčních ocelí.

§ 10.

(1) Norma ČSN 42 1372 „Olovo v houskách. Technické dodací předpisy“ je od 1. ledna 1956 technickou státní normou.

(2) Norma platí pro měkké a tvrdé olovo v houskách. Jedná o názvosloví, technických požadavcích, přejímání, značení a skladování olova. Norma nahrazuje ČSN 1076—1944 z února 1944.

§ 11.

* Technickými státními normami od 1. ledna 1956 jsou normy:

ČSN 45 1038 „Závitové spojení vrtných trubek, nátrubků a spojek pro průzkumné vrtání nárazové“

ČSN 45 1039 „Závitové spojení spojkové na spojky vrtných trubek pro průzkumné vrtání nárazové“

ČSN 45 1135 „Vrtné trubky s nátrubkem pro průzkumné vrtání nárazové“

ČSN 45 1150 „Horní spojky vrtných trubek pro průzkumné vrtání nárazové“

ČSN 45 1151 „Dolní spojky vrtných trubek pro průzkumné vrtání nárazové“.

Tyto normy jsou směrné.

(2) Norma ČSN 45 1038 stanoví rozměry jedné poloviny závitových konců spojek, profil a rozměry závitů a obsahuje ustanovení o závitových kalibrech a jejich používání. Ostatní normy udávají zejména základní rozměry předmětů, jichž se týkají. Norma ČSN 45 1038 nahrazuje ČSN 1151—1942 tab. V a norma ČSN 45 1135 nahrazuje ČSN 1151—1942 tab. IV.

§ 12.

(1) Norma ČSN 48 0120 „Pilařské výřezy z jehličnatých dřevin“ je od 1. ledna 1956 technickou státní normou.

(2) Norma platí pro rozměry a jakosti pilařských výřezů z jehličnatých dřevin. Norma nahrazuje ČSN 48 0120 z dubna 1953.

Za předsedu:

Ing. Dostal v. r.

ÚŘEDNÍ SDĚLENÍ

Z ministerstva chemického průmyslu.

Pověření k provádění chemických rozborů.

Ministerstvo chemického průmyslu pověřilo podle § 3 zákona č. 61/1951 Sb. Výzkumný ústav organických syntéz v Pardubicích-Rybitví prováděním chemických rozborů a podáváním odborných posudků o výsledku těchto rozborů. Tento ústav je oprávněn vydávat o výsledcích rozborů vysvědčení (posudky).

Vysvědčení (posudky) jsou oprávněni jménem ústavu podepisovat: Dr. Ing. Josef Arient, Ing. Edvard Fridrich a Ing. Jaroslav Franc.

Oprávnění provádět chemické rozborů a vydávat o jejich výsledcích vysvědčení (posudky) se vztahuje na celé státní území a platí do odvolání.

Náměstek ministra:

Dr. Ing. Šváb v. r.

Z krajského národního výboru v Českých Budějovicích.

Územní změny.

Krajský národní výbor v Českých Budějovicích usnesením ze dne 21. prosince 1955 podle § 4 odst. 2 zákona č. 13/1954 Sb., o národních výborech,

1. odloučil s účinností od 1. ledna 1956 od obce Nespice v okrese Vimperk zemědělskou usedlost čp. 31 a připojil ji k obci Čábuze v témže okrese; úřední názvy obcí se tímto nemění,

2. odloučil s účinností od 1. ledna 1956 od obce Ratiborova Lhota v okrese Prachatice zemědělské usedlosti čp. 21 a 22 a připojil je k obci Kralovice v témže okrese; úřední názvy obcí se touto změnou nemění,

3. odloučil s účinností od 1. ledna 1956 osadu Rančice od obce Opalice v okrese České Budějovice a připojil ji k obci Kamenný Újezd v témže okrese,

Názvy obcí Opalice a Kamenný Újezd se tímto nemění a název Rančice se stává úředním názvem osady obce Kamenný Újezd,

4. odloučil s účinností od 1. ledna 1956 osady Trhonín a Vícemily od obce Boubuská v okrese Vimperk a připojil je k obci Svatá Maří v témže okrese; Názvy obcí Boubuská a Svatá Maří se tímto nemění a názvy Trhonín a Vícemily se stávají úředními názvy osad obce Svatá Maří,

5. odloučil s účinností od 1. ledna 1956 osady Stupná, Chmelná a Vinná od obce Rojšín v okrese Český Krumlov a vytvořil z nich samostatnou obec, pro kterou stanovil ministr vnitra podle § 1 zákona č. 266/1920 Sb. úřední názem „Stupná“. Název obce Rojšín se touto změnou nemění, názvy Chmelná a Vinná se stávají úředními názvy osad obce Stupná,

Vedoucí odboru pro vnitřní věci:

Dr. Týmal v. r.

Z krajského národního výboru v Jihlavě.

Územní změny.

Krajský národní výbor v Jihlavě usnesením ze dne 22. listopadu 1955 podle § 4 odst. 2 zákona č. 13/1954 Sb., o národních výborech, s účinností od 1. ledna 1956

1. odloučil od obce Řečice v okrese Humpolec osady Malé Křepiny, Velké Křepiny, Záběhlce a vytvořil z nich samostatnou obec v témže okrese.

Ministr vnitra stanovil podle § 1 zákona č. 266/1920 Sb. pro nově vytvořenou obec úřední název „Křepiny“, při čemž názvy Malé Křepiny,

Velké Křepiny a Záběhlíce se stávají úředními názvy osad obce Křepiny.

O změně katastrálních hranic rozhodne Oblastní ústav geodesie a kartografie v Českých Budějovicích dodatečně.

2. Odloučil osadu Horní Lažany od obce Dolní Lažany v okrese Moravské Budějovice a připojil ji k obci Lesonice v téže okrese; názvy obcí se tímto nemění a název Horní Lažany se stává úředním názvem osady obce Lesonice.

Podle rozhodnutí Oblastního ústavu geodesie a kartografie v Českých Budějovicích, zn.: 24 — 335 — 1524/55 ze dne 19. října 1955 není touto územní změnou dotčena hranice katastrálního území Horní Lažany.

3. Sloučil obce Cholunná a Žirovnice v okrese Kamenice nad Lipou v jednu samostatnou obec.

Ministr vnitra stanovil podle § 1 zákona č. 266/1920 Sb. pro nově vytvořenou obec úřední název „Žirovnice“, při čemž název Cholunná se stává úředním názvem obce Žirovnice.

Hranice katastrálního území se ztotožňují s nově stanovenými hranicemi obce Žirovnice.

Za předsedu krajského národního výboru:

Voda v. r.

Ze Statistického a evidenčního vydavatelství tiskopisů, národního podniku v Praze.

Objednávka tiskopisů prvotní evidence, oddílu 7 — automobilová a potahová doprava.

Výnosem státního úřadu statistického č. j. Vk 463/30-11/3-55 a ministerstva financí č. j. 182/26.086/55 ze dne 11. března 1955 otištěným v částce 29 Úředního listu z roku 1955 byly uveřejněny vzory prvotní evidence, oddílu 7 — automobilová a potahová doprava; jsou to vzory:

A. pro evidenci automobilové dopravy:

- PE 701 — Žádanka o přepravu osob — nákladu
- PE 702 — Objednávka přepravy
- PE 703 — Deník dispečera
- PE 704 — Evidence odjezdů a příjezdů vozidel
- PE 705 — Plán a kontrola udržování motorových vozidel

- PE 706 — Denní záznam o výkonu vozidla
- PE 707 — Potvrzení o splnění úkolu
- PE 708 — Souhrn výkonů vozidla za měsíc
- PE 709 — Souhrn výkonů automobilového parku
- PE 710 — Záznam o provozu osobního automobilu

- PE 711 — Záznam o provozu motocyklu
- PE 712 — Příkaz k jízdě
- PE 713 — Zápis o technické prohlídce motorového vozidla
- PE 714 — Sešit technických prohlídek motorového vozidla

PE 715a — Evidenční list automobilového pláště

PE 715b — Evidenční list automobilového pláště

PE 716 — Protokol o vyřazení automobilových pláštů

PE 717 — Zápis o zdržení

PE 718 — Zápis o stanovení vzdálenosti

B. pro evidenci potahové dopravy:

PE 741 — Denní záznam o výkonu koňské nákladní dopravy

PE 742 — Souhrn výkonů koňské nákladní dopravy

PE 743 — Krmivový list

Výnosem státního úřadu statistického č. j. Vk 463/124-23/9-55 a ministerstva financí č. j. 161/106.396/55 ze dne 27. září 1955 otištěným v částce 102 Úředního listu z roku 1955 byla prodloužena lhůta k zavedení vzorů oddílu 7 (Automobilová a potahová doprava) PE 702 až PE 705, PE 713 až PE 716 a PE 741 až PE 743 do 1. července 1956, po případě do 1. ledna 1957 a vzorů PE 714, PE 715a a PE 715b, pokud by emohly být z organizačních důvodů zavedeny během roku. Zároveň bylo v těchto výnosech uloženo, aby objednávky tiskopisů prvotní evidence podle vzorů oddílu 7 (Automobilová a potahová doprava) byly zaslány Statistickému a evidenčnímu vydavatelství tiskopisů, národnímu podniku, do 15. ledna 1956.

Upozorňujeme znovu na tento termín s tím, že objednávky došlé později nebude možno včas vyřídit.

Objednávky tiskopisů v českém znění adresujte Statistickému a evidenčnímu vydavatelství tiskopisů, národnímu podniku, základnímu závodu, Praha 1 - Malá Strana, Tržiště 9.

Objednávky tiskopisů ve slovenském znění adresujte Oblastnímu závodu Statistického a evidenčního vydavatelství tiskopisů, národního podniku, Bratislava, Třída obránců míru 4.

Sbírka zákonů republiky Československé.

Dne 23. prosince 1955 byla vydána 34. částka obsahující:

pod č. 60. Nařízení o správních poplatcích.
Cena Kčs 7,30.

*

Dne 29. prosince 1955 byla vydána 35. částka obsahující:

pod č. 61. Zákonné opatření o změně předpisů o rozvodu. — 62. Zákonné opatření o přechodné úpravě promlčení některých peněžitých pohledávek. — 63. Zákonné opatření o soudní exekuci odepsáním z účtu u peněžního ústavu. — 64. Zákonné opatření o změně a doplnění zákona č. 103/1951 Sb., o jednotné preventivní a léčebné péči.

Cena 50 haléřů.

Objednávky vyřizuje administrace Sbírky zákonů, Praha, Malá Strana, Tržiště 9. Telefon 498-41 až 49. — Účet Státní banky československé 149-5320.

Vydavatel: Ministerstvo vnitra. — Tiskne: Knihotisk, národní podnik, základní závod 01 v Praze, Malá Strana, Karmelitská č. 6. — Redakce a administrace: Praha, Malá Strana, Tržiště č. 9. Telefon č. 498-41 až 49. — Předplatné na celý rok Kčs 60.—, na půl roku Kčs 30.—, na čtvrt roku Kčs 15.—. Předplácat lze na dobu nejméně čtvrt roku, vždy jen od 1. každého měsíce. — Zrušení odběru uznává se jen ke konci každého měsíce, nejpозději 8 dní před stanoveným datem. — Frankované reklamace se uznávají jen, dojdou-li do 8 dnů po vydání reklamovaného čísla. — Účet Státní banky čs. 149-5320. — Novinová sazba povolena okrskovým poštovním úřadem Praha 022. č. 309.458-Tes 51. — Dohledací poštovní úřad Praha 022.